

GJYKATA EUROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT
1959. 50. 2009
SEKSIONI I KATËRT

VENDIM

Ankimet nr.41670/04 dhe 2469/05
Nga Ali dhe Shkëlqim Sufja
kundër Shqipërisë

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (seksioni i katërt), mbledhur në seancë më 10 nëntor 2009, e përbërë nga:

Nicolas Bratza, kryetar,
Giovanni Bonello
David Thor Björgvinsson
Ján Šikuta
Päivi Hirvelä
Ledi Bianku
Nebojsa Vučinić, gjyqtarë,
dhe Lawrence Early, sekretar,
duke vlerësuar ankesat e mësipërme të paraqitura më 16 nëntor 2004,
duke vlerësuar vëzhgimet e paraqitura nga qeveria e paditur,
duke diskutuar çështjen, vendos si vijon:

FAKTET

Ankuesit, z.Ali Sufja dhe z.Shkëlqim Sufja, janë shtetas shqiptarë, që kanë lindur respektivisht në vitin 1970 dhe 1969. z.Ali Sufja (ankuesi i parë) mendohet se jeton në Lezhë, Shqipëri dhe z.Shkëlqim Sufja (aplikanti dytë) mendohet se aktualisht vuan dënimin në një burg në Shqipëri. Ata janë përfaqësuar pranë Gjykatës nga znj. F. Mavilla, një avokate, e cila ushtron profesionin në Bolonjë.

A. Rrethanat e çështjes

Faktet e çështjes, paraqitur nga ankuesit, mund të përmbliidhen si më poshtë:

Më 25 shkurt 2003 ankuesit u arrestuan në Shqipëri në bazë të një urdhërndalimi, lëshuar nga një gjyqtar hetues i Bolonjës më 21 janar 2003, sipas të cilit ata ishin akuzuar për trafikim ndërkombëtar të drogës. Ndalimi i tyre u konfirmua me vendim të formës së prerë të Gjykatës së Lartë të datës 28 maj 2003.

Në një datë të pacaktuar autoritetet shqiptare refuzuan ekstradimin e aplikantëve për në Itali në përputhje me nenin 491 (f) të Kodit të Procedurës Penale (KPP), i cili ndalon ekstradimin e shtetasve shqiptarë. Ata më tej i akuzuan ankuesit për krijimin dhe drejtimin e një organizate kriminale.

1. Paraburgimi i ankuesit të parë nga data 28 korrik 2003 deri më 4 mars 2004

Më 17 qershor 2003, pas një ankimi nga ankuesi i parë, Gjykata e Rrethit Bolonjë urdhëroi lirimin e tij nga burgu në pritje të gjykimit (urdhër lirimi).

Më 28 korrik dhe 3 tetor 2003 ambasada italiane në Shqipëri (ambasada) informoi Ministrinë Shqiptare të Drejtësisë (Ministrinë), nëpërmjet një note verbale mbi urdhrin e lirimit.

Më 17 nëntor 2003 ankuesi i parë paraqiti një kërkesë pranë Gjykatës së Rrethit Lezhë, (gjykata e rrethit), duke kërkuar të lirohet në dritën e rrethanave të reja. Së bashku me kërkesën e tij, ai ka paraqitur një kopje të urdhërlirimit dhe dokumente të tjera mbështetëse.

Nga data 17 nëntor 2003 deri më 20 shkurt 2004 autoritetet shqiptare kanë bërë përpjekje për të konfirmuar vërtetësinë e dokumenteve të paraqitura nga aplikuesi i parë. Ndërkohë, më 16 shkurt 2004 Gjykata e Rrethit të Bolonjës hoqi akuzat kundër ankuesit të parë, bazuar në argumentin se ai nuk kishte kryer shkeljen e dyshuar (*per non aver Com messo il fatto*).

Më 4 mars 2004 gjykata e rrethit ka lëshuar urdhrin për gjykimin në pritje të ankuesit. Ajo gjithashtu i është referuar urdhrin të lirimit dhe ka bërë lirimin e ankuesit të parë me kusht paraqitjen e tij në komisariatit e

policisë.

Më 3 tetor 2005 Gjykata e Krimeve të Rënda të Rrethit Tiranë ka liruar ankuesin nga akuzat kundër tij.
2. Paraburgimi i ankuesit të dytë nga data 30 gusht 2004 deri më 3 tetor 2005

Më 18 gusht 2004 gjyqtari hetues ka urdhëruar lirimin e ankuesit të dytë në pritje të gjykimit, në bazë të nenit 303 të KPP-së italiane, i cili përcakton periudhat maksimale të lejuara të paraburgimit në pritje të gjykimit.

Më 30 gusht 2004 ambasada ka informuar Ministrinë me një notë verbale për urdhrin e lirimit.

Më 4 tetor 2004, ankuesi i dytë kërkoi të lirohet në dritën e rrethanave të reja. Mendohet se së bashku me kërkesën e tij, ai ka paraqitur një kopje të urdhërlirimit.

Mendohet se nga data 13 tetor 2004 deri më 3 tetor 2005 autoritetet shqiptare janë përpjekur të konfirmojnë vërtetësinë e dokumenteve të paraqitura nga ankuesi i dytë.

Më 3 tetor 2005 Gjykata e Krimeve të Rënda të Rrethit Tiranë (Gjykata e Krimeve të Rënda të Rrethit Tiranë) shpalli ankuesin e dytë fajtor për krijimin dhe drejtimin e organizatave kriminale të përfshira në trafikun ndërkombëtar të drogës dhe e dënoi atë me dymbëdhjetë vjet burgim. Gjykata nuk arriti të bëjë referim ndaj vendimit të datës 18 gusht 2004 të gjyqtarit të Bolonjës.

Ankuesi i dytë nuk arriti të informojë sekretaren, nëse ai kishte apeluar kundër vendimit të Gjykatës së Krimeve të Rrethit Tiranë të datës 3 tetor 2005, si dhe kundër paligjshmërisë së arrestimit të tij nga data 30 gusht 2004 deri më 3 tetor 2005.

ANKESAT

Ankuesit kryesisht u ankuan sipas nenit 5 § 1 të Konventës se ishin arrestuar në mënyrë të paligjshme ndërmjet datave 28 korrik 2003 dhe 4 mars 2004 në lidhje me ankuesin e parë dhe ndërmjet datave 30 gusht 2004 dhe 3 tetor 2005 në lidhje me ankuesin e dytë. Ato gjithashtu kanë argumentuar se ka pasur shkelje të nenit 5 § 3 dhe 4 të Konventës.

LIGJI

Nëpërmjet shkresave të datës 18 shtator 2008 dhe 8 korrik 2009, dërguar me postë, përfaqësuesi i ankuesve ishte njoftuar se periudha e lejuar për dorëzimin e vëzhgimeve të ankuesve kishte skaduar më 17 korrik 2008 dhe se nuk ishte kërkuar zgjatje e kohës. Përfaqësuesit të ankuesve i ishte tërhequr vëmendja në nenin 37 § 1 (a) të Konventës, i cili parashikon që Gjykata mund të heqë çështjen nga lista e saj e çështjeve kur rrethanat të çojnë në përfundimin se ankuesi nuk synon të ndjekë ankimin. Përfaqësuesi i ankuesve ka marrë shkresën e fundit më 16 korrik 2009. Megjithatë, nuk ka marrë përgjigje.

Gjykata konsideron se, në këto rrethana, ankuesit mund të konsiderohen se nuk dëshirojnë më të ndjekin ankimet e tyre, në kuptim të nenit 37 § 1 (a) të Konventës. Për më tepër, në përputhje me nenin 37 § 1 *in fine*, Gjykata nuk vlerëson rrethana të veçanta në lidhje me respektimin e të drejtave të njeriut siç është përcaktuar në Konventë dhe protokollet e saj, të cilat kërkojnë shqyrtimin e vazhdueshëm të çështjeve. Sa më lart, është me vend të hiqen çështjet nga lista.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, UNANIMISHT:

-Vendos heqjen e ankesave nga lista e çështjeve.

Lawrence Early
Sekretar

Nicolas Bratza
Kryetar